

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 32.

Elleve Session.

29de Møde.

Onsdagen den 1ste Februar.

(Fortsat.)

Rosenørn (forts.): Jeg skal villig indrømme Rigtigheden af det Exempel, som den ærede sidste Taler nævnte, at naar Spilleindtagterne steg, steg Feuen i det samme Forhold. Dette indrømmer jeg, og derfor er der Mere, der taler for, at calculerede Summer ikke gjøres til Gjenstand for nogenformelt Indstilling eller Billigelse; hvorimod jeg endnu vedvarende har den Anskuelse, som jeg forrige Gang tillod mig at udtale, at det Samme ikke gjælder i fuldt Omfang med Hensyn til Pensioner, da det vel er vist, at naar Embedsmænd afskediges, have de en lovbestemt Ret til Pension. Pensionen er fast, men der er et andet Moment, der faaer Indflydelse der, nemlig hvorvidt der har været Nødvendighed for at afskedige Embedsmanden eller ikke; men dette er Noget, som ikke i den Grad følger som en Selvfølge af en vis given Forudsætning, og det er Grunden, hvorfor jeg stemmer for Mindretallets Forslag.

Madvig: Mon der ikke er en Misforstaaelse tilstede? Mon det ikke er for Fleertallets Forslag, at min ærede Collega vil stemme i dette Spørgsmaal om Fei, men derimod ved det andet Spørgsmaal om Pensioner vil stemme i en anden Retning? Det ærede Medlem udtaler, at der er Forstjel, og finder her ved Spørgsmaal om Fei ingen Indstilling

nødvendig, men derimod ved Pensioner anseer han Indstilling for nødvendig — mon der ikke her er en Misforstaaelse tilstede?

Rosenørn: Jeg skal forsøge endnu en gang tydeligt at udtale min Mening. Jeg stemte forrige Gang, da dette Spørgsmaal om Fei var Gjenstand for Afstemning, for Indstillingen og for Billigelse af Overskridelsen paa Pensionskontoen. For de Herrere, som mene, at disse to Ting ere aldeles eensartede, saa at hvad der vedtages for det ene skal gjælde for det andet, for dem skal jeg indrømme, at jeg hellere end at opgive Afstemningen med Hensyn til Pensionskontoen vil, at Fei gjøres til Gjenstand for Billigelse ved en Afstemning.

Dr. W. Bruun: Det er kun en Bemærkning med Hensyn til det Factiske, jeg skal tillade mig at gjøre. Den ærede Ordfører sagde, at han stillede sit Forslag paa Grund af det andet Forslag, der er stillet af Mindretallet ved Antegningspost 16. Det er ganske vist ikke rigtigt, at de samme Poster komme til gjentagen Afstemning ved anden Behandling efter at have været afstemte ved første Behandling. Men Sagen er den, at det har forekommet Mindretallet, at der ved de to Spørgsmaal, Antegning 10 og 16, der ved den sidste Afstemning have faaet et modsat Resultat, ere de samme Grunde tilstede og en Analogi imellem dem, saa at man vanskeligt maatte kunne komme til et modsat Resultat. Antegningspost 10 blev afgjort ved Ravnepooraab, derimod Antegningspost 16 ikke; det er muligt, at en Feil har fundet Sted. Det er derfor, at Min-